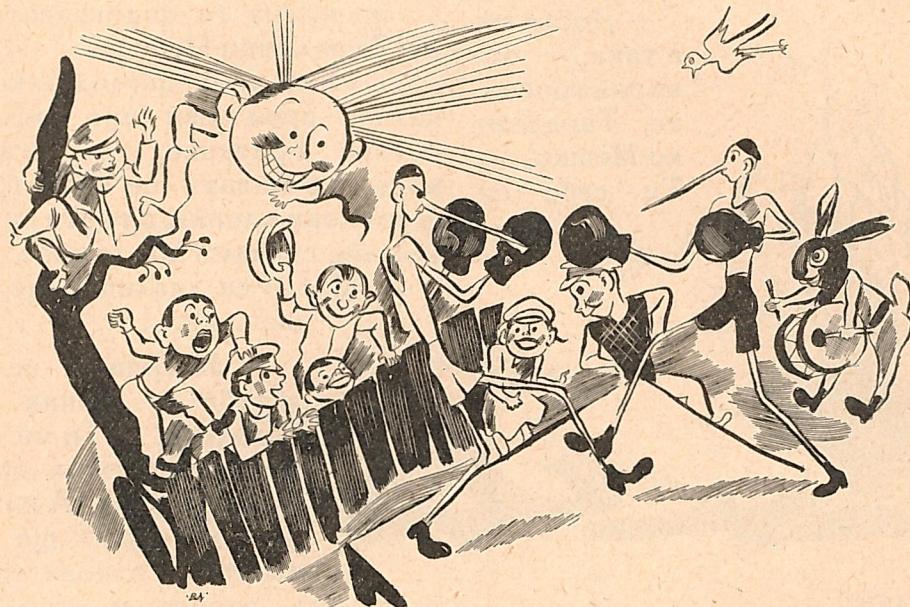

отъ пътешката, Таралежко-
Мешко показва муцунката си.
— Нещастно зайче! — рече

той. — При такова самохвал-
ство и моите бодли не биха го
спасили...

Георги Караславовъ

СЛАВНИ БОРЦИ

Врабчо-грабчо стана,
грабна барабана,
па започна тука
съ две ръце да чука,
чука и мърмори,
презъ носа говори:
— Слушайте, гадинки,
божи животинки,
всички отъ полята,
всички отъ гората,
въ тазъ страна любима
пакъ борби ще има —
бързайте ги вижте

въ нашето игрище!
Днесъ борцитъ стари
туй сж два комари,
два боксьора славни,
гдето нѣматъ равни.
Чука-трака-чука,
хайде всички тута!

Мигомъ по земята
тръгна новината.
Баба Меда стана,
сложи си фустана,
кумчо Вълчо бързо